

Miška, ná zobek!

Spisal V. S.

Znano je pač vsakomur, da imamo mnogo takih miši, ki hodijo v naše žitnice ter nam tam luščijo rumeno pšeničko ali pa nam po drugih shrambah glodajo razne koristne in potrebne stvari. A da so na svetu tudi miši, ki pobirajo izpadle človeške zobe in jih plačujejo s pravim avstrijskim denarjem, vam bo gotovo novo. In vendar je tako! Naša Zalika je sedaj v osmem letu, in izpadajo ji prvi ali mlečni zobčki. Ko čuti, da je kateri rahel, ga maje tako dolgo, da ga izdere. Potem si umije usta in tudi zobek s čisto vodo ter položi zobek vpričo mame in očeta v sobni kot in reče: „Miška, ná zobek in prinesi mi zanj dvajsetico!“

Vsi se ji smejemo ter jo vprašamo: „Kaj bo miška z zobkom in kje naj dobi denar?“

Ona pa se ne zmeni za naše šale, temveč samo pazi, da ji kdo ne ukrade ali skrije zobka. Zvečer pa gre mirno spat.

Ko se pa drugi dan zbudi, pogleda najprej v kot in vselej najde tam namesto zobčka lepo svetlo dvajsetico.

Lahko si mislite, kako veselo in ponosno nas gleda takrat. Vsakemu pokaže lep denar, potem ga pa spravi v svojo škatlico. Ni li to dobra kupčija?

Kako mi je žal, da nisem jaz že v svoji mladosti vedel za takšno miško!

A sporočam to vam, dragi moji, ki imate še mlečne zobčke, da posnemate našo Zaliko in položite vsak izpadli zobek vpričo očeta in mamice v kot ter rečete: „Miška, ná zobek, prinesi mi dvajsetico!“

Zapihaj, južec! . . .

Vesna blaga je kraljica,
solnce pa je zlati kralj,
k njemu Vesna zlatolaska
vrača se iz sinjih dalj . . .

Oj, zapihaj z gorkim pišem,
južec, črez ravnó poljé,
pot pripravi cvetni Vesni,
vsako hoče jo srcé!

S cvetjem tiho plan okraši
in z zelenjem temni log —
Vesna pa bo od radosti
stlala srečico okrog!

Sokolov.

